

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België w dniu 29 lipca 2010 r. — Jan Voogsgeerd przeciwko Navimer SA

(Sprawa C-384/10)

(2010/C 317/26)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Cassatie van België

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jan Voogsgeerd

Strona pozwana: Navimer SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pod pojęciem państwa, w którym znajduje się przedsiębiorstwo, w którym pracownik został zatrudniony w rozumieniu art. 6 ust. 2 lit. b) Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwartej do podpisu w Rzymie dnia 19 czerwca 1980 r. ⁽¹⁾, należy rozumieć państwo, w którym znajduje się oddział pracodawcy, w którym pracownik został zatrudniony na podstawie umowy o pracę, czy też państwo, w którym znajduje się oddział pracodawcy, w którym pracownik jest faktycznie zatrudniony, nawet jeżeli zazwyczaj nie świadczy on pracy w jednym i tym samym państwie?
- 2) Czy miejsce, w którym zobowiązany jest się stawić pracownik, który zazwyczaj nie świadczy pracy w jednym i tym samym państwie, i gdzie otrzymuje on wskazówki i polecenia dotyczące wykonywanych przez niego czynności, należy uznać za miejsce faktycznego zatrudnienia w rozumieniu pytania pierwszego?
- 3) Czy oddział pracodawcy, w którym faktycznie zatrudniony jest pracownik w rozumieniu pytania pierwszego, musi spełniać określone formalne wymagania, jak na przykład posiadanie własnej osobowości prawnej, czy też wystarczy tutaj istnienie faktycznej działalności przedsiębiorstwa?
- 4) Czy przedsiębiorstwo innej spółki, z którą powiązana jest spółka pracodawcy, może zostać uznane za przedsiębiorstwo w rozumieniu pytania trzeciego także wtedy, gdy uprawnienie do wydawania poleceń nie zostało przeniesione na tę inną spółkę?

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 21 maja 2010 r. w sprawach połączonych T-425/04, T-444/04, T-450/04 i T-456/04 Francja i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 4 sierpnia 2010 r. przez Bouygues SA i Bouygues Télécom SA

(Sprawa C-399/10 P)

(2010/C 317/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszące odwołanie: Bouygues SA, Bouygues Télécom SA (przedstawiciele: adwokaci J. Vogel, F. Sureau i D. Theophile)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Republika Francuska, France Télécom SA, Association française des opérateurs de réseaux et services de télécommunications (AFORS Télécom)

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu wydanego w dniu 21 maja 2010 r. w sprawach połączonych T-425/04, T-444/04, T-450/04 i T-456/04,
- przy ponownym rozpoznaniu sprawy uwzględnienie żądań spółek Bouygues SA i Bouygues Télécom, mianowicie: 1) stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji 2006/621/WE ⁽¹⁾ wyłącznie w zakresie, w jakim Komisja odmówiła w nim w sposób dorozumiany lecz bezwzględny uznania za pomoc oświadczeń złożonych przez państwo francuskie w lipcu, we wrześniu i w październiku 2002 r.; 2) stwierdzenie nieważności art. 2 tejże decyzji, a skutkiem takiego stwierdzenia będzie zobowiązanie państwa francuskiego do odzyskania ustalonej pomocy od spółki France Télécom,
- posiłkowo, gdyby Trybunał uznał, że stan postępowania nie pozwala na wydanie orzeczenia, skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd celem wydania nowego orzeczenia w sprawach połączonych T-425/04, T-444/04, T-450/04 i T-456/04 z uwzględnieniem stanowiska prawnego zajętego przez Trybunał,
- obciążenie Komisji, spółki France Télécom i państwa francuskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Bouygues i Bouygues Télécom podnoszą dwa zarzuty na poparcie ich odwołań.

W ramach zarzutu pierwszego, który składa się z trzech części, wnoszące odwołanie podnoszą, że Sąd naruszył prawo, jako że potwierdził dokonaną przez Komisję analizę, zgodnie z którą

⁽¹⁾ Dz.U. L 266, s. 1